

903 b 35/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41196

Kl. 57 a, 37/01

Henryk Niebojewski
Warszawa, Polska

Sposób rozmieszczania obrazków stereoskopowych na taśmie kinowej lub innej taśmie fotograficznej

Patent trwa od dnia 8 kwietnia 1957 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób rozmieszczania obrazków stereoskopowych na taśmie kinowej lub na innej taśmie fotograficznej perforowanej lub nieperforowanej.

Znane taśmy z obrazkami stereoskopowymi mają różne wady. Na przykład błona z obrazkami stereoskopowymi jest montowana na szerokiej taśmie papierowej w taki sposób, że do obu brzegów tej taśmy są przyklejone lub w inny sposób dołączone dwie taśmy fotograficzne. Jedna ze zdjęciami lewoocznymi, druga ze zdjęciami prawoocznymi, przy czym taśmy te przesuwają się prostopadłe do linii łączącej obydwie okulary urządzenia wzorniczego. Wadą tej błony jest konieczność cięcia taśmy błonowej wzdłuż, bądź stosowania dwóch taśm błonowych oraz konieczność ich montowania w powiązaniu z szeroką taśmą papierową.

Sposób rozmieszczania obrazków stereoskopowych według wynalazku usuwa wady tego rodzaju taśm z obrazkami stereoskopowymi.

Obrazki stereoskopowe rozmieszczone sposobem według wynalazku są naświetlane i kopiowane na taśmie kinowej lub na innej taśmie

fotograficznej perforowanej lub nieperforowanej, z tym że obrazki lewooczne tworzą jeden rząd, a obrazki prawooczne drugi rząd na jednej wspólnej taśmie.

Sposób rozmieszczania obrazków stereoskopowych według wynalazku jest przykładowo przedstawiony na załączonym rysunku, który przedstawia film stereoskopowy o ukośnym położeniu samych obrazków (a nie tylko klatek).

Cechą charakterystyczną sposobu według wynalazku jest fakt, że wszystkie obrazki lewooczne zostają umieszczone w jednym, a wszystkie obrazki prawooczne w drugim rzędzie na jednej wspólnej taśmie kinowej lub innej taśmie fotograficznej z zachowaniem dowolnie obranej stałej odległości pomiędzy poszczególnymi obrazkami każdej pary zdjęć stereoskopowych. Wspólną cechą układu poszczególnych klatek względem siebie jest to, że linie łączące środki lewoocznych klatek ze środkami odpowiadających im prawoocznych klatek tworzą z linią długości taśmy dowolnie obrany kąt A , stały dla danego rozstawu okularów z tym, że same obrazki niezależnie od kształtu ich obramowania prosto-

kątnego lub kolistego są umieszczone w pozycji ukośnej do linii długości taśmy z zachowaniem równoległości położenia każdego prawoocznego obrazku w stosunku do położenia odpowiadającego mu obrazka lewoocznego.

Obrazki na załączonym rysunku są zaznaczone symbolicznie za pomocą klatek prostokątnych. Położenie (ustawienie) samych obrazków (ich treści optycznej) względem linii długości taśmy jest zaznaczone za pomocą strzałek. Napisy są zaznaczone na rysunku 2 za pomocą linii wężykowo-harmonijkowych. Obrazki lewooczne są oznaczone liczbami nieparzystymi, zaś obrazki prawooczne liczbami parzystymi.

Pierwszy obrazek stereoskopowy stanowią klatki 1 i 2, drugi obrazek stereoskopowy stanowią klatki 3 i 4, trzeci — klatki 5 i 6 itd.

Treść poszczególnych obrazków stereoskopowych może posiadać między sobą związek następstwa, to znaczy że treść każdego następnego obrazka stereoskopowego jest dalszym ciągiem treści obrazka poprzedniego (film stereoskopowy) lub może tego związku nie posiadać, to znaczy, że każda następna para zdjęć stanowi odrębny obrazek stereoskopowy, niezwiązany z treścią z poprzednim obrazkiem stereoskopowym. Każde ze zdjęć stereoskopowych może być zaopatrzone w dowolnego rodzaju napis. Może również tych napisów nie posiadać.

Układ według wynalazku posiada tę cenną zaletę, że może być wykorzystywany zarówno przy produkcji filmu stereoskopowego posiadającego treść ciągłą jak i przy produkcji różnego rodzaju serii zdjęć stereoskopowych treścią ze sobą nie związanych.

Urządzenie do oglądania lub do rzutowania na ekran obrazków stereoskopowych rozmieszczonych sposobem według wynalazku posiada dowolną budowę, opartą na dowolnym rozwiązaniu technicznym z tym, że przyrząd służący do prze-

suwania taśmy z obrazkami stereoskopowymi o ukośnym położeniu (ustawieniu) samych obrazków (tzn. ich treści optycznej) względem linii długości taśmy nadaje tej taśmie przesuw ukośny pod dowolnie obranym kątem ostrym A w stosunku do linii łączącej lewy okular urządzenia wzorniczego lub rzutniczego z jego okulem prawym, to znaczy że oś tego przyrządu jest odchylona w stosunku do tejże linii o kąt ostry, będący dopełnieniem kąta A do 90 stopni.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Sposób rozmieszczania obrazków stereoskopowych na taśmie kinowej lub na innej taśmie fotograficznej, składających się z poszczególnych par zdjęć lewo i prawoocznych o dowolnie obranej odległości między nimi, znamieny tym, że zdjęcia lewooczne umieszcza się w jednym rzędzie (np. górnym) a prawooczne w drugim rzędzie (np. dolnym) na jednej wspólnej taśmie błonowej, przy czym linie łączące środki poszczególnych klatek (zdjęć) lewoocznych ze środkami odpowiadających im klatek (zdjęć) prawoocznych tworzą z linią długości taśmy dowolnie obrany kąt ostry (A) z tym, że same obrazki (ich treści optyczna) niezależnie od kształtu ich obramowania, np. prostokątnego lub kolistego, są umieszczone w pozycji ukośnej do linii długości taśmy.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że poszczególne obrazki stereoskopowe zaopatrzone są w dowolnego rodzaju napis, przy czym położenie wierszy tych napisów w stosunku do linii długości taśmy odpowiada położeniu obrazków tak, aby oglądając obrazek lub film stereoskopowy można było przeczytać również i napis do niego się odnoszący.

H e n r y k N i e b o j e w s k i

